

Voorwoord

41^e jaargang nr. 457

In de achter ons liggende periode hebben we als bestuur de verzekeringen extra onder het vergrootglas gelegd. Op de ALV zijn er nimmer opmerkingen geweest over de jaarlijkse uitgave van rond de 1200 euro hieraan. Steeds minder leden moeten dit bedrag opbrengen. Hij leek ons goed om deze uitgave eens scherp te gaan bezien. In het kort een overzicht van wat er allemaal is verzekerd.

-Rechtsbijstand voor de vereniging. Premie € 390,=

-Inventaris tegen brand- en diefstalschade van de zgn. Heinkelserie in het NTM. Premie € 270,=

-Aansprakelijkheidsverzekering voor bedrijven/verenigingen. Premie € 120,=

-Een zgn. "All risk" verzekering van de club ambulance. Premie € 60,=

-Goederen transportverzekering, tegen de schade die op kan treden tijdens het vervoer op de ambulance van uitgevallen voertuigen tijdens een clubrit. Premie € 300,=

-Motorvoertuigen op naam van de Heinkelklub met een geldig actief kentekenbewijs moeten verplicht verzekerd zijn. (WAM). Dit is de het "autootje" Kabineroller DT-89-85 en de 103-A2 met kenteken UH-88-77. De Wet Aansprakelijkheidsverzekering Motorrijtuigen biedt de mogelijkheid deze verplichting op te schorten door het aanvragen van een schorsing. Kosten voor 3 jaar per voertuig € 75,= Jaar kosten voor de 2 genoemde voertuigen uit de serie derhalve € 50,=

Wij stellen voor om in ieder geval afscheid te nemen van de rechtsbijstandverzekering, die de vereniging heeft. Deze geeft/ gaf ons de zekerheid van juridische bijstand bij geschillen. Het lijkt ons een utopie dat we deze zekerheid ooit nodig hebben. Vervaldatum; 01-04-2022.

De clubaanhanger/ambulance met een nieuwwaarde van € 2250,= hoeft volgens ons niet noodzakelijkerwijs verzekerd te zijn tegen eigenschade aan de aanhanger. De vereniging kan dit geringe risico zelf gemakkelijk dragen. Vervaldatum; 01-06-2022

Als laatste willen we afscheid nemen van de transportverzekering. Dit betekent dat ons voertuig, welke bij pech onderweg op de ambulance komt te staan er voor eigen rekening en risico van de voertuigbezitter opstaat. Dit zal via een mededeling op de ambulance voor iedereen die van de "meeneemdienst" gebruikmaakt, duidelijk gemaakt worden. Vervaldatum; 17-02-2022.

De wijzigingen gaan dus in vanaf het nieuwe rittenseizoen 2022

Zo simpel zijn besparingen voor een krimpende vereniging.

Namens het bestuur, Simon van der Heden

Inhoudsopgave Heinkeltje **nr. 457 oktober 2021**

Voorwoord	blz. 3
Nieuwe leden	blz. 6
Lief en leed	blz. 6
De augustusrit	blz. 7
HeinkelHandel	blz. 17
Tempora mutantur, nos et mutamur in illis	blz. 19
Van de bestuurstafel	blz. 20
Rit 18 september	blz. 21
Wist u dat?	blz. 22

Sluitingsdatum kopij is 3 november 2021

redactie@heinkelklubdekwakel.nl / Seipgensstraat 50, 6164 HR Geleen

Nieuwe leden

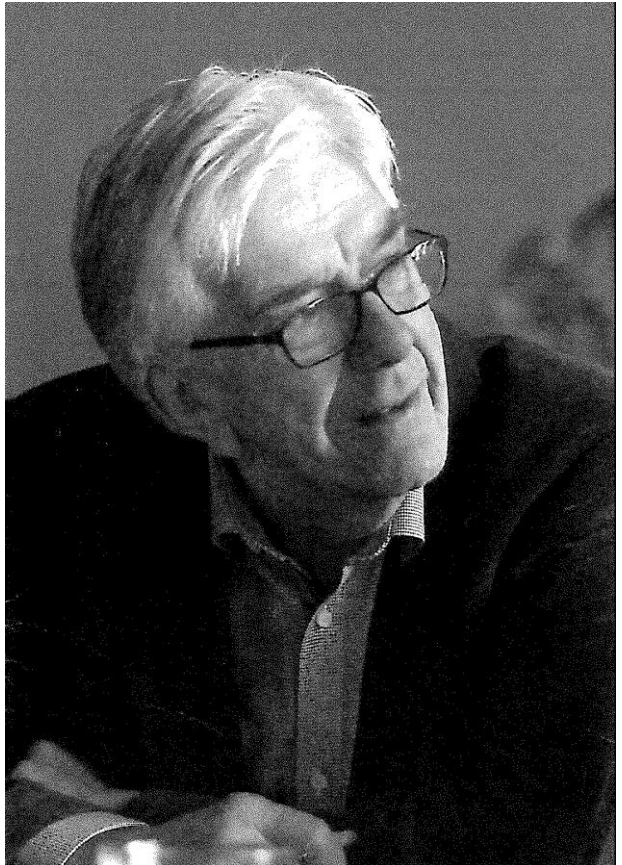
In de afgelopen maand hebben we wederom een nieuw lid mogen verwelkomen:

- Leon Loos uit de Kwakel

Lief & Leed

Op 31 augustus is Johan Bonekamp uit 's Heerenberg overleden. Onder vele leden wel bekend als schoenmaker en een goede techneut. Namens de Heinkelklub "de Kwakel" wensen wij de familie en kinderen veel sterkte toe in deze moeilijke dagen.

Fam Bonekamp
Kellenstraat 37-39
7041 AK 's Heerenberg

De augustusrit

Wat keken we hier lang naar uit; een rit in Limburg en dan zelfs in het zuiden ervan. Met op de heenweg de klubaanhanger achter onze auto, met daarop twee keer een 103 A2. Die ene van ons en die andere van Ton Hoogenboom. Ton en Annet genoten van een korte vakantie per caravan in de buurt van de te houden rit en konden zodoende geen scooter vervoeren. Ze hadden natuurlijk wel zin in de zalige zondagsrit. Dus zouden we elkaar op zondag ontmoeten.

Mariela, Carole, Ton v.d. Vall met Wendy en ik overnachtten in een hotel in Lanaken. Zaterdagochtend ging mijn telefoon over. Een anoniem nummer, dat ik dus nooit opneem. Korte tijd later opnieuw een anonieme beller. Ik liet 'm lekker gaan want iemand die onbekend wil blijven aan de telefoon mag dat voor de rest van zijn leven zo blijven. Maar Mariela nam toch op. De gelukkige aan de andere kant was niemand minder dan jonkheer van Staal tot Hooghenbeum uit Nieuwveen, die vroeg waar zijn scooter op dat moment verbleef. Want hij en Annet gingen de zaterdagrit rijden! Blijkt dat ik onze voorzitter min of meer heb verplicht op zaterdag mee te doen. Oké. Is ie zo gehoorzaam? Ja!

Arme mannen! Dit gaat over de beide dappere rituitzetters Roel Rievers en Peter Schmeetz. Vlijtig waren zij op tijd met het uitzetten van een rit door het wonderschone Limburgse landschap rond Beek. De rit was klaar en toen..... toen was er de IronMan. Een evenement voor echte sportievelingen. Mooi natuurlijk, want sporten is gezond. Ware het niet dat hun route voor de triathlon een stuk van de route besloeg, die ons was toebedacht. Terug naar de ontwerptafel voor routewijziging 1.

Daarna had een groot aantal mensen in het zuiden te maken met wateroverlast. Soms in zo'n grote mate, dat door mensenhanden gemaakte dingen door het vele langsstromende water werden stukgemaakt. Dit mondde uit dat er zelfs doden vielen in België en Duitsland. Ook Zuid-Limburg had met bakken water te maken. De Maas stond voller dan vol. Men heeft daar geluk gehad dat Maastricht en een aantal andere plaatsen niet ondergelopen zijn.....Routewijziging 2 moest er komen.

Gelukkig zijn Peter en Roel doorzetters. Ze maken het in orde. Sterker nog, ze maakten ook een zaterdagrit. Deze rit startte vanaf hetzelfde adres als waar we zondags van zullen vertrekken. Het heet de Oude Pastorie en is een gebouw waarvan de oorsprong stamt uit de 13^e eeuw. Na een grondige renovatie is dit een heel fijne locatie, uitermate geschikt als startpunt. Het restaurant gebruikt groenten uit eigen tuin en waar mogelijk streekproducten.

Vanaf ons hotel, net over de grens van België, navigeert Wendy ons als viertal naar de Oude Pastorie. Echt vloeiend gaat 't niet, we moeten nogal eens keren. Als we gaan tanken, komen Ton en Annet op hun 'gevonden' scooter langsrijden en zij voegen zich bij onze groep. Annet neemt het navigeren over en dat gaat al een stukkie beter. Enkele keren is er wat aan de hand met een verkeerssituatie op de doorgaande weg en worden we een andere kant opgestuurd. Net als we opnieuw een brokkelige straat inrijden, gesierd met rood/witte hekken, zakt de moed een eindje onder peil. Gaan we op tijd komen? Niet getreurd, aan het einde komt de Oude Pastorie in zicht! Hier wat mensen gedag zeggen en een kopje loeihete thee opslobberen, de tijd dringt.

Roel komt ongeveer tegen half één aanrijden en telt het aantal gereedstaande liefhebbers. Peter komt van de andere kant

aangelopen. Ze zijn tevreden met de opkomst en het weer. Het is inderdaad goed droog en behoorlijk zonnig als we met een mooi koppel het heuvelachtige gebied intrekken. De Heinkel kan het, wil het, doet het! In geboorteland Duitsland moesten de scooters al aan alle omstandigheden kunnen voldoen. En nu, nog steeds. Onder ons door ligt er sterk gevarieerd wegdek, is er flink hoogteverschil, dat wat het ritrijden zo aantrekkelijk maakt. We klimmen heuvel op, dalen heuvel af. Het motortje moet er zo nu en dan flink aan trekken als we opwaarts rijden, of wordt hoog in de toeren geduwd bij afdaling. De motorrem werkt prima. Af en toe komt er een flinke klap uit de uitlaat.

Er valt zoveel te bekijken. Met hier en daar onoverzichtelijke zijstraatjes, waardoor de snelheid relatief laag blijft. De andere verkeersdeelnemers houden er al rekening mee. Heel wat keren

worden we voorgelaten terwijl de ander voorrang heeft. Het hoogteverschil bedwingen, blijft voor mij toch het mooiste wat er is. Veel schakelen en veel remmen, terwijl de banden ons van grip verzekeren, zodat het allemaal veilig blijft. Lekker sturen door veelal blinde bochten. Een keer rijdt de hele groep door een megagrote kuil, zodat wij iedereen tegelijk kunnen zien vanaf helemaal achteraan. De ritmeester is dan in de verte net op het hoogste punt van de volgende helling belandt. Een keertje pauze houden. We rijden met z'n allen een bos in. Hier steekt een 'Hans en Grietje-gevoel' de kop op. Laten de heren ons hier achter om te verhongeren? Integendeel, we belanden bij een openluchtmuseum in de Schinveldse bossen. Het is uitermate mooi rondkijken in oude huisjes, daar waar oude kruidenierswaren staan uitgestald of oude beroepen zichtbaar zijn. Mij spreekt de smidse heel erg aan, gek op oud ijzer als ik ben. Op de binnenplaats is er de mogelijkheid tot koffiedrinken met een stuk vlaai erbij. Roel waarschuwt ons; de vlaai die je hier gaat eten, ongeacht welke soort, zal je zelden ergens anders zo ontzettend lekker tegenkomen. Een van de geheimen voor de lekkere vlaai is de manier waarop de oven wordt gestookt en met welk hout. Het is een aanrader er eens op eigen gelegenheid het museum te bezoeken. Echt, deze zaterdagrit biedt zoveel, dat het moeilijk te beschrijven is wat je allemaal beleeft op- en naast die twee wieltjes.

Na afloop van de rit besluiten wij met hetzelfde groepje waar we mee naar de start reden, om bij de Oude Pastorie te blijven eten. Je krijgt hier echt wat lekkers op je bord, in een fijne sfeer. Ook dat het mogelijk is om bij een comfortabele temperatuur buiten te eten. Onze keuzes vielen veelvuldig op het menu met zuurvlees. Het werd in een klein pannetje opgediend, vergezeld met groente en patatten. Vaak zit je ongemerkt met dezelfde mensen in je kringetje. Let er maar eens op. Vandaag waren Ton en Annet dus ook de hele dag in onze

nabijheid en het schiep een dikke band. Wij vonden hen meer ontspannen en toegankelijk dan ooit. Het is maar net hoe alle partijen erin staan. Een extra mooi bijvangst!

Na het eten terug naar het hotel voor een lange avond, waar we langs het vliegveld Maastricht Aachen Airport rijden. Het ziet er top uit bij de vertrek/aankomsthal, die twee en een half jaar geleden werd geopend. Hoe verder je verwijderd ben van deze hal, neemt de staat van de andere gebouwen op het complex recht evenredig af. De weg is leuk om te berijden. Ook hier weer veel bochten en af en toe fiks hoogteverschil. Deze zaterdagrit staat op eenzaam niveau. Beide heren worden hartelijk bedankt voor de fijne middag. Na het eten terug naar het hotel. Een extreme stortbui, die plaats vindt als wij de brug over de Maas nemen, duurt een paar honderd meter. Net genoeg om alles door te laten soppen.

Zondagochtend. Pffff, opgestaan met evenwichtsproblemen. Komt vaker voor en duurt dan enkele secondes. Deze ochtend achtervolgt het mij tot een uur of elf en ik twijfel er over om op de scooter te kunnen stappen. Van tevoren opgeven is ook zo wat, dus nog even aankijken hoe het loopt. Mariela en ik rijden met de ambulance achter de auto naar de parkeerplaats van het zwembad, vlak bij de Oude Pastorie. Die parkeerplaats is groot genoeg voor ons allemaal. Luc en dochter Irma Slomp zijn gearriveerd. Haar schoonzoon Erik is vandaag de ambulancechauffeur. Naast hem zitten Truus Overwater en Luc in de auto. Erik gaat naarstig op zoek naar een witte kentekenplaat. 30 seconden uitleg volstaat hoe een scooter op de ambulance gezet moet worden. Irma vindt een plekje bij Co Bakker achterop. Dan inschrijven in het restaurant, bakkie doen, bestelde onderdelen oppikken, 'aardappels afgieten' en pak aan doen. Als we ons met z'n allen opmaken voor vertrek, komt het evenwicht terug. U weet wel, de

Heinkelvitaminen hebben hun werk gedaan. Vandaag een machtige zondagrit voor de boeg. De verwachtingen liggen hoog na de superrit van gisteren.

Ai, voor de derde keer hebben de rituitzetters hun route moeten wijzigen. 's Morgens is er ineens een wegoopbreking die een aanslag doet op hun inventiviteit. Het lukt en met ruim 20 voertuigen rijdt de colonne onder een wolkendek de toer. Daartussen zitten twee Lambretta's. Vader en zoon (achternaam ?) rijden ermee. In elk geval starten we droog. Net als gisteren genieten van de vele mooie weggetjes die dit landschap biedt. Naast de weg ontnemen maisvelden het zicht om ver vooruit te kijken. Met enige voorzichtigheid houden we rekening met andere weggebruikers. Het is af en toe net Frans landschap waar we mogen rijden. Zo ruim en mooi met al die glooiingen. In één woord geweldig. Ook de reacties van mensen langs de kant zijn in het algemeen uitermate goed. Vaak een duimpje omhoog als je passeert en gezwaai van mensen in de deuropening of half hangend uit een raam, in het centrum van een dorp. Zo geraken we op een parkeerplaats waar de pont bij Urmond aanlegt. Hier houden we een kletspauze. Een van de Lambrettamannen haalt zijn gereedschap tevoorschijn en doet wat afstelwerk na het openen van een reuzegemakkelijk te verwijderen deksel over de motorruimte. De zon schijnt opperbst, erg aangenaam. Een paar weken voor deze eerste augustus heeft het te hoog stijgende water bij de steiger complete betonplaten weggespoeld. De restanten van de op- en afgang voor pontgebruikers liggen er troosteloos bij. De verwoesting geeft een indruk van hoe krachtig de stroom water moet zijn geweest. Voorlopig geen oversteek hier en daarom rijden we verder langs de Maas, in plaats van de eerder geplande overtocht die ons België in zou voeren. Die oversteek houden we tegoeed voor een andere keer

ritje Limburg. Niet getreurd, er is nog zoveel moois. In onbekende volgorde noem ik wat plaatsen op: Mariela en ik mogen in Stevensweert op een knus hoekje de weg wijzen. Stuk voor stuk tokkelen de Heinkelaars op een bedaard tempo over de ondergrond van granieten stenen voorbij. De horeca aan de overkant ziet er goed uit. Wat zullen de mensen op het terras het naar hun zin hebben. Mooi weer betekent immers gerieflijk buiten kunnen zitten met je consumptie.

We pakken zelfs een stuk Duits grondgebied mee. Dit vertaalt zich al rap in de andere aanblik die de woonhuizen ons verschaffen. Ander

soort bouw, met veelal kunststof - of aluminium kozijnen en getint glas met reliëf erin. Het wegdek is nat. We hebben een bui gehad, dat is duidelijk. Dorp in, dorp uit. Er zijn weinig mensen op straat. Dan komt er een lang, bijna geheel recht stuk. Langs de overigens goed geasfalteerde weg voornamelijk korenvelden. De beplanting kleurt mooi bij door het vocht. Vocht was er ook in Papenhoven, waar Mariela en ik tussen de weilanden een plek als wegbewijzing mochten innemen. Gauw van de gelegenheid gebruik gemaakt om passerende Heinkelrijders op de foto te zetten. Bijna zonder uitzondering zijn ze gekleed met iets dat de regen weerstaat. We worden nat van een gewone regenbui, de overvloedige regenval van de laatste tijd herhaalt zich gelukkig niet.

Roel rijdt natuurlijk voorop en zijn Heinkel hapert af en toe. Als dat maar goed gaat. Bij de koffiestop in Montfort, laat Leon wat gereedschap los op de onwillige Bing gasfabriek van Roels Heinkel.

De scooter moet nu het einde van de rit gaan halen zonder al te veel storing.

Onze eigen scooter laat merken dat er stelwerk aan zit te komen. Soms is het inschakelen van de eerste versnelling een moeizame

handeling geworden en er zit een dood gebied in de carburatie. Verder doet ie het erg goed. In het Montfortse restaurant worden we warm onthaald. Op een groot TV scherm kunnen belangstellenden de

verrichtingen van een F1 wedstrijd in Hongarije volgen. De meesten hebben belangstelling voor een kopje thee/koffie met een stuk onvervalste vlaai d'r bij. En oei, we werden de dag ervoor reeds gewaarschuwd: als je eenmaal de lekkerste vlaai hebt gegeten, daar in de Schinveldse bossen, valt het vandaag een beetje tegen. Het was best lekker hoor, maar niet dat hoge niveau van de dag ervoor. Ontspannen zitten we na de pauze opnieuw op het zadel en verbazen ons elke kilometer over de schoonheid van de omgeving. Kilometer na kilometer zie je dingen die de moeite waard zijn. Eenmaal terug bij de startlocatie, heeft het bestuur een korte vergadering in de buitenlucht. Heel geniepig komt een klein buitje de groentetuin van het restaurant besproeien. Iets later wordt het buitje een bui. Onder de parasol is het wel even uit te houden. De regendruppels vliegen langs onze ruggen, terwijl het af begint te koelen. Verder geen probleem, nu kunnen wij naar binnen en ons over de menukaart buigen. De Heinkelaars krijgen een aparte ruimte toegewezen, heel gezellig, al is de anderhalve meter regel hier niet haalbaar. We hebben ineens een rotsvast vertrouwen in onze vaccinaties.....

Wederom met Annet en Ton Staal aan tafel, nakletsen over wat wij dit weekend allemaal voorbij hebben zien komen. Echt geweldig! Zonder uitzondering zijn de deelnemers positief over de rit of over het hele weekend. De twee mannen hebben het in hun provincie voor elkaar gekregen, ondanks alle tegenslagen op organisatorisch vlak. Zijn ze nou zelf ook Iron-men?

Heinkelgroeten van Kees Colijn

13^e Internationale Scooter treffen 2022

3 - 6 Juni 2022

Heinkelclub "de Kwakel"

CARTOONS

HeinkelHandel

Dit is het advertentieblad van Heinkelklub "De Kwakel". Deze pagina wordt samengesteld door de redactie. Wij adviseren dringend om bij duurdere aankopen altijd een deskundig onderzoek uit te (laten) voeren.

(NIEUW) TE KOOP AANGEBODEN: Heinkel tourist 103A-1,1960, goed in de lak, nieuwe banden, nieuwe accu's, windscherm, bagagerek met reservewiel en topkoffer en met aanhanger voor een Heinkel.

Lou Rietveld uit De Bilt 0613464930 louriet@casema.nl

TE KOOP AANGEBODEN: Nieuwe en gebruikte Heinkel-onderdelen. Ook voor bemiddeling bij koop of verkoop!

Johan Vloedveld Tel. 0541-291784

TE KOOP AANGEBODEN: Bandjes 10 inch Continental of Heidenau (ook tubeless) €42/stuk gratis thuis bezorgd. Koolborstels Bosch/SIBA €15 en €18. Remcilindertjes Kabine €70. Remslangen speciaal voor de Kabine €15,-/stuk, nieuwe gasveer deur 50 €, koplamp reflector 60 € en hfd remcilinder revisie.

Gerard Vingerhoed 06-40100228 heinkel@planet.nl

TE KOOP AANGEBODEN: Alles van en voor uw Heinkel. Onderdelen -Reparatie - Onderhoud, In en Verkoop. Transistorontsteking met gebruiksaanwijzing €35,- excl. verzendkosten (€ 3,-)

Léon Bemelmans 043-6041193 leon.bemelmans@planet.nl

TE KOOP AANGEBODEN: nieuwe buddyseatstikkers 2 stuks voor € 10,-. doming logo voor royal zijspan € 10,-. p/st.

Ferdie van Haperen fapa@live.nl

TE KOOP AANGEBODEN: Nieuwe draadbomen ad. € 50,-.
Jaap Overwater Tel. 0297-564047.

TE KOOP AANGEBODEN: cilinders en zuigers, koppen en krukassen,
versnellingsbakonderdelen, dynastarters. NU of NOOIT en NOG MEER
Cees Vink 071-3011491 of Ben Koppert 0252-519188

Tempora mutantur, nos et mutamur in illis.

De tijden veranderen en wij veranderen daarin mee. Een uitspraak die staat als een huis en voor iedereen geldt; dus ook voor ons als leden van de Heinkelklub. Als we alleen al kijken naar de achter ons liggende paar jaren ziet iedereen het bewijs van de bovengenoemde uitspraak. Daar het de laatste jaren steeds drukker wordt op de weg, gaan gebruikers van motoren etc. zich duidelijk herkenbaarder kleden. Om de ritmeester en sluitrijder bij de Heinkelritten nog beter herkenbaar te maken, hebben we met zijn allen een andere kleur voor de hesjes genomen. Ook wij veranderen daarin mee. Als Heinkelaars brengen we, jong en oud allemaal deze souplesse op en voegen we ons ernaar. Dit is een kenmerk van ons allemaal. Dat de wereld groter is geworden, blijkt wel uit de steeds eenvoudiger wordende internationale handel. Even een onderdeelje bestellen in China of Amerika is heel gewoon. Even een Heinkelscooter verkopen naar Frankrijk, Engeland of Canada, wij veranderen daarin mee. Dat de veilige landsgrenzen zo langzamerhand zijn verdwenen is een feit. Ook wij als Heinkelaars veranderen daar in mee. Dit jaar met de rit vanuit Beek met Roel en Peter namen we al een stukje Duitsland mee! Een prachtig voorbeeld is ook de uitnodiging voor de rit van 1 mei volgend jaar. Is er ooit in de 40 jaar weleens een reguliere rit in de Ardennen geweest?? Ik weet het niet omdat ik nog niet zo lang "meedraai". Wat ik wel weet is dat dit initiatief van harte door het bestuur wordt ondersteund en dat we elk moment zeer blij zijn met alle vrijwilligers die al dat werk verrichten om de Heinkelklub De Kwakel een bloeiende vereniging te houden, ondanks de leeftijd!

Simon van der Heden

Van de bestuurstafel

Ook in september was er weer een vergadering van het bestuur.

In deze vergadering bespraken we de nieuwe neusbanier voor de sluitrijder. Het lijkt erop dat dit een goed idee was. De banier is duidelijk voor iedereen zichtbaar en herkenbaar.

De ALV en Smikkelrit worden nabesproken. Het was een vreemde en korte ALV. Hopelijk kan dit in 2022 weer op de normale manier. De smikkelrit leek goed in de smaak te vallen van de deelnemers. We gaan kijken of dit een nieuwe traditie kan worden, er wordt nog uitgezocht in welk vat we dit precies gaan gieten.

In september was er ook een rit gereden met een erg goede opkomst.

Van de schenking van de scooter en onderdelen zijn diverse stukken verkocht ten behoeve van de klub. De scooter is waarschijnlijk ook verkocht.

De klubaanhanger moet aangepast worden, er zijn scooters met nieuwe, iets dikkere banden die niet in het kantelmechanisme passen.

Namens het bestuur,

Carole
secretaris

Hoor, wie klopt daar aan ons deurtje?

Onder een prachtig najaarszonnetje reden we geheel "op eigen as" met onze BMW-tje naar De Hoef, op uitnodiging van ons trouwe clublid Arie Verdonk. Arie is terecht lid van verdienste van Heinkelklub De Kwakel, want hij weet niet van ophouden!!

Gereed om weg te rijden, wordt er heel zachtjes op de deur geklopt. Wij doen open en daar staat een vriendelijk individu, met de vraag of zij mee mag rijden! Natuurlijk hebben we geen bezwaar en zo vertrekken we met ons drie langs prachtige wegen door het groene hart. Een keurige routebeschrijving, die helaas onze gast nog niet kon lezen! Arie bracht ons naar een heerlijk plekje aan de Oude Rijn vlak bij Bodegraven, om even te pauzeren. Onze gast vertrok, een beetje asociaal, direct bij het uitstappen! Toen we echter weer vertrokken, was ze er weer punctueel om in te stappen. Er werd door de gast weinig interesse getoond voor de prachtige omgeving. Ook toen we door historische omgeving reden, werd dit niet opgemerkt door haar. Je zou toch denken, dat elk nadenkend individu weet wat er gebeurd is in Goejanverwells-luis, tijdens de Franse inval zo rond 1790, maar nee hoor! Arie heeft ons via een schitterende omgeving naar de Blauwe Meije geleid, waar we heerlijk buiten zittend, van de koffie hebben genoten. Voor onze gast hetzelfde ritueel. Bij uitstappen direct verdwenen en op het laatste moment voor vertrek zich weer melden. Wat ik al zei, geen aandacht voor de historische context van onze gast, reden we, zowat weer in De Hoef, eerst nog door de Mennonietenbuurt. Bij de strooppot aangekomen zijnde sprong onze gast direct weer als eerste uit en verdween. We waren ons lekkere warme voeten dekentje kwijt, toch wel jammer. Wie was nu onze vriendelijke, niet lezende, geen historisch besef hebbende, ietwat asociale en zeer gemakkelijke gast?????

Informeer eens bij Suus en Gerard!

Simon en Nettie van der Heden

Wist u dat.....

- De camping in september supervol stond met Heinkelaars,
- Iedereen weer blij was elkaar weer te zien,
- De rituitzetters wel heel veel kaarsen hebben opgestoken voor mooi weer,
- Dit heel goed geholpen heeft,
- Roze Freek heel goed staat,
- Een sluitrijder met een paarse neusbanier rijdt, zodat het extra goed opvalt,
- Als je niet weet waar Beilen ligt je gewoon achter een Jumbo vrachtwagen aan kan rijden,
- Dat, dat niet altijd goed gaat, want er zijn blijkbaar ook vrachtwagens van Jumbo die niet naar Beilen rijden,
- Deze rit de meeste rijders had tot nu toe,
- Er wel 32 scooters, 2 zijspannen en 5 autootjes mee reden,
- Er weer een gezellige BBQ-avond was,
- Deze afgesloten werd met een bingo,
- Die georganiseerd was door Joan,
- Agnes en Johan Vloedbelt de muzikale ondersteuning verzorgden,
- We daardoor weer een ouderwets gezellige avond hadden,
- Het waarschijnlijk volgend jaar nog een keer op deze camping plaats zal vinden,
- De campingeigenaar wel heel blij met ons was,
- De rit supermooi was,
- Alles heel goed geregeld was,

Wendy van de Vall

Sluitingsdatum kopij is 3 november 2021

redactie@heinkelklubdekwakel.nl / Seipgensstraat 50, 6164 HR Geleen